

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 787

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 august 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare	2-4	1.292. — Hotărâre privind aprobarea Acordului de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul E V — 3 Banat Est, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Amro Gold Oil” — S.R.L.	6
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
73. — Ordonanță pentru abrogarea art. 11 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România	5	1.325. — Hotărâre pentru aprobarea volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată în anul 2005	6-7
1.291. — Hotărâre privind aprobarea acordurilor de concesiune pentru dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră în perimetrele DEE V — 5 Bertești și DEE V — 12 Filii, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Transion” — S.R.L.	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		530/987/204. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 292 din 1 iulie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Serban Viorela Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, și ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003, excepție ridicată de Liliana-Adela Vaidner, Maria Colibă, Veronica Ghibirdic, Dumitru Ghibirdic, Liliana-Georgeta Tănase, Petru Marcel Mogoșan, Lucia-Angela Iovan, Nicolae-Remus Bodrean, Lenuța Stoica, Mariana Dalog, Gheorghe Dubar, Eugenia Gheorghitanu, Ileana Hodîrnău, Aurelia Pașca, Stelian Racheru, Remus Gherman, Rozalia Nagy, Ioan Andrica, Elena Căinanț, Sidonia Crăciun, Mariana Cherecheș, Mariana-Elena Negru, Rodica Boacheș, Corina-Agafia Nemeș, Alexandrina-Mariana Anca, Ioan-Petru Certejan, Ioana Maier, Paul Vultur, Ana Vultur în Dosarul nr. 5.275/2003 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 iunie 2004, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu dispozițiile art. 36⁹ alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a amânat pronunțarea la 1 iulie 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 24 februarie 2004, **Tribunalul Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 569/2003**, excepție ridicată de Liliana-Adela Vaidner, Maria Colibă, Veronica Ghibirdic, Dumitru Ghibirdic, Liliana-Georgeta Tănase, Petru Marcel Mogoșan, Lucia-Angela Iovan, Nicolae-Remus Bodrean, Lenuța Stoica, Mariana Dalog, Gheorghe Dubar, Eugenia Gheorghitanu, Ileana Hodîrnău, Aurelia Pașca, Stelian Racheru, Remus Gherman, Rozalia Nagy, Ioan Andrica, Elena Căinanț, Sidonia Crăciun, Mariana Cherecheș, Mariana-Elena Negru, Rodica Boacheș, Corina-Agafia Nemeș, Alexandrina-Mariana Anca, Ioan-Petru Certejan, Ioana Maier, Paul Vultur, Ana Vultur în Dosarul nr. 5.275/2003 al acelei instanțe, având ca obiect soluționarea unui conflict de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 2 alin. (5)

„partea a II-a“ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 569/2003 de aprobare a acesteia, prin care „se reiterează art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/11.04.2003“, contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) și celor ale art. 38 alin. (5), devenit, după revizuirea și republicarea Constituției, art. 41 alin. (5), în sensul că se încalcă principiul neretroactivității legii, respectiv principiul garantării caracterului obligatoriu al convențiilor colective.

Tribunalul Hunedoara — Secția civilă, formulându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că aceasta este neîntemeiată, „dispozițiile invocate neaducând atingere drepturilor constituționale cu privire la negocieri colective în materie de muncă și nici caracterului obligatoriu al convențiilor colective“. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, „care reiterează art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003“, instanța apreciază că dispozițiile respective sunt explicabile „prin existența unor situații diferite în care se aflau societățile supuse privatizării prin perfectarea până la data apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2003 a unor contracte generatoare de obligații“. În concluzie, instanța apreciază că nefondate criticile privind încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) și ale art. 41 alin. (5) din Constituție, republicată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările și completările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al acestei instituții.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate privind prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 este inadmisibilă, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, în redactarea dată prin legea de aprobare a acesteia, critica de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 a fost respinsă prin Legea nr. 565/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 23 decembrie 2003, și, în consecință, excepția de neconstituționalitate a art. II din această ordonanță de urgență, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este inadmisibilă.

Se învederează, de asemenea, faptul că dispozițiile sus-amintite au fost reluate în textul art. 2 alin. (5) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, ca urmare a aprobării acesteia cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003. Guvernul consideră că „aceste prevederi reiau într-o formulare nouă, adecvată contextului redacțional, corespunzător normelor de tehnică legislativă, dispozițiile cuprinse în art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003“. Guvernul, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, arată că „exceptarea societăților pentru care Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului semnase deja contractul pentru vânzarea acțiunilor statului, în perioada indicată în text, are la bază un criteriu rațional și obiectiv“.

Guvernul consideră că prevederile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 569/2003, nu au caracter retroactiv și nu încalcă nici dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, republicată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 569/2003, este neîntemeiată, iar în ceea ce privește dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), întrucât „textul de lege criticat reglementează o excepție de la obligația acordării plăților compensatorii pentru acele societăți ale căror acțiuni au făcut obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate ulterior intrării în vigoare Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003“. De asemenea, se mai arată că dispoziția în cauză nu încalcă prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție, republicată, invocându-se jurisprudența în materie a Curții Constituționale, care a statuat că „încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii“, aceste convenții fiind „izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii, deoarece s-ar încălca un principiu fundamental al statului de drept, și anume primordialitatea legii în reglementarea relațiilor sociale“.

Avocatul Poporului învederează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 a fost respinsă prin Legea nr. 565/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 23 decembrie 2003, anterior sesizării Curții, ceea ce, conform dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, duce la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate în ceea ce privește dispozițiile art. II din ordonanța de urgență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 232/2004, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările aduse prin Legea

nr. 232/2004, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorii excepției, îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 5 martie 2003, text introdus prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 569/2003 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, criticate pentru neconstituționalitate în cauza de față, introduse prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 569/2003, au următorul cuprins:

„Prevederile prezentului alineat nu se aplică societăților comerciale cu capital majoritar de stat ale căror acțiuni au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare semnate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat.“

Prevederile la care face referire textul criticat, cuprinse în același alineat, teza întâi, au următorul cuprins:

„În situația în care societățile care efectuează concedieri colective potrivit art. 1 nu pot achita plățile compensatorii prevăzute prin contractele colective de muncă, până la stârșitul anului 2003, acestea pot fi acordate lunar, după caz, și ulterior acestei date, aceste plăți având același regim de impozitare ca și indemnizația de șomaj.“

Curtea reține că, anterior sesizării Curții Constituționale de către instanță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003, la care face referire textul de lege criticat, fusese respinsă prin Legea nr. 565/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 23 decembrie 2003.

Dispozițiile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 aveau următorul cuprins: *„Prevederile art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 nu se aplică societăților comerciale cu capital majoritar de stat ale căror acțiuni au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare semnate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului între data intrării în vigoare a actului normativ sus-menționat și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) și ale art. 41 alin. (5), acestea având următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (2): *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepție legii penale sau contravenționale mai favorabile.“*

— Art. 41 alin. (5): *„Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.“*

În esență, critica de neconstituționalitate constă în susținerea că prevederea legală criticată, prin care se exceptează de la obligația achitării plăților compensatorii societățile comerciale cu capital majoritar de stat ale căror acțiuni au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare semnate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 22/2003, încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, precum și prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție privind garantarea caracterului obligatoriu al convențiilor colective.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul criticat prevede exceptarea de la beneficiul prevederilor art. 2 alin. (5) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, astfel cum a fost modificată și completată prin legea sa de aprobare, a societăților cu capital majoritar de stat ale căror acțiuni au făcut obiectul unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 și data publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2003. În cauză deci nu este vorba de exceptarea de la beneficiul unor dispoziții acordate anterior de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, în forma sa inițială, ci de la beneficiul unor dispoziții noi, introduse prin Legea nr. 569/2003. Prin urmare, nu se poate susține încălcarea textului constituțional al art. 15 alin. (2) din moment ce textul criticat de autorii excepției de neconstituționalitate nu se referă la exceptarea de la beneficiul unor drepturi acordate în baza unui alt act normativ anterior, ci face referire la dispozițiile legale prin care acestea sunt acordate, cuprinse în același act normativ.

De altfel, și referirile făcute în motivarea excepției, la art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 și la art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, se bazează pe crearea aceleiași confuzii. Potrivit motivării excepției, se considera că textul art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003 era retroactiv, întrucât prevedea exceptarea societăților comerciale cu capital majoritar de stat ale căror acțiuni au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare semnate de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 22/2003, fără să se arate însă că textul la care se referea exceptarea [alin. (4) al art. 2] nu era textul inițial al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, care în forma inițială nu avea decât trei alineate, ci un text care, introdus prin aceeași Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 22/2003, care prevedea și exceptarea respectivă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.d) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (5) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, excepție ridicată de Liliana-Adela Vaidner, Maria Colibă, Veronica Ghibirdic, Dumitru Ghibirdic, Liliana-Georgeta Tănase, Petru Marcel Mogoșan, Lucia-Angela Iovan, Nicolae-Remus Bodrean, Lenuța Stoica, Mariana Dalog, Gheorghe Dubar, Eugenia Gheorghitanu, Ileana Hodîrnău, Aurelia Pașca, Stelian Racheru, Remus Gherman, Rozalia Nagy, Ioan Andrica, Elena Căinanț, Sidonia Crăciun, Mariana Cherecheș, Mariana-Elena Negru, Rodica Boacheș, Corina-Agafia Nemeș, Alexandrina-Mariana Anca, Ioan-Petru Certejan, Ioana Maier, Paul Vultur, Ana Vultur în Dosarul nr. 5.275/2003 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2004.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Referitor la critica formulată cu privire la încălcarea art. 41 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate — teza a doua a alin. (5) al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 569/2003, nu au nici o referire directă la convențiile colective în materie de muncă. Aceste prevederi, ca și cele cuprinse în teza întâi a alin. (5) a articolului respectiv, nu au incidență în cauză. Contractul colectiv de muncă cu privire la care s-a creat conflictul pe care îl soluționează instanța a fost încheiat la 10 martie 2003, deci sub regimul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003, în forma sa inițială, în care art. 2 avea numai trei alineate, care reglementau în mod diferit problema drepturilor de care beneficiau persoanele disponibilizate ca urmare a restructurării sau reorganizării societăților vizate (cu capital majoritar de stat). Nu se putea pretinde deci ca prin contractul respectiv să se anticipeze drepturi care au fost prevăzute ulterior (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2003, publicată la data de 11 aprilie 2003, iar apoi, după respingerea acesteia de Legea nr. 565/2003, prin Legea nr. 569/2003, de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003, publicată la data de 23 decembrie 2003).

Curtea reține că problema verificării situațiilor de fapt, a condițiilor în care a fost încheiat noul contract colectiv de muncă, din 10 martie 2003, la care se referă autorii excepției de neconstituționalitate, în cuprinsul memoriului depus la instanță, prin care au invocat excepția, a conformității acestui contract cu legile în vigoare la data încheierii sale, nu este de resortul instanței de contencios constituțional, ci al instanței investite cu soluționarea conflictului de muncă. Pe de altă parte, este de principiu că încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii. Aceste convenții sunt izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii. În consecință, convențiile colective sunt garantate în măsura în care nu încalcă prevederile legale în materie. În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 65/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru abrogarea art. 11 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 1 pct. V.4 din Legea nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă alin. (2) al art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004.

Art. 2. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Alexandru Athanasiu

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

Marian Florian Săniuță

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Dan Mircea Popescu

București, 19 august 2004.
Nr. 73.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea acordurilor de concesiune pentru dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră în perimetrele DEE V — 5 Bertești și DEE V — 12 Filiiu, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Transion” — S.R.L.

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 13 alin. 4 din Legea petrolului nr. 134/1995, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordurile de concesiune pentru dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră în perimetrele DEE V — 5 Bertești și DEE V — 12 Filiiu, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Transion” — S.R.L.,

în calitate de concesionar, prevăzute în anexele*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul de concesiune pentru dezvoltare-exploatare și exploatare petrolieră aprobat potrivit art. 1 intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Maria Iuliana Stratulat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 august 2004.
Nr. 1.291.

*) Anexele se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Acordului de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul E V — 3 Banat Est, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Amro Gold Oil” — S.R.L.

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 13 alin. 4 din Legea petrolului nr. 134/1995, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră în perimetrul E V — 3 Banat Est, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Amro Gold Oil” — S.R.L., în calitate de

concesionar, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Acordul de concesiune pentru explorare, dezvoltare și exploatare petrolieră, aprobat potrivit art. 1, intră în vigoare la data publicării prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

Maria Iuliana Stratulat

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 august 2004.
Nr. 1.292.

*) Anexa se comunică Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea volumului maxim de masă lemnoasă care poate fi recoltată în anul 2005

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 40 alin. 1 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Pentru anul 2005 se aprobă recoltarea unui volum maxim de masă lemnoasă pe picior de 18,2 milioane m³ din următoarele categorii de resurse:

a) 11,5 milioane m³ din păduri aflate în proprietatea publică a statului, administrate de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva;

b) 2,5 milioane m³ din păduri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;

c) 3,5 milioane m³ din păduri proprietate privată a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de drept privat;

d) 0,7 milioane m³ din vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național.

(2) Revizuirea volumului de masă lemnoasă, pe categoriile de resurse prevăzute la alin. (1) și pe destinațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), se face ori de câte ori este cazul, prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în funcție de evoluția

procesului de reconstituire a dreptului de proprietate pentru păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră, fără a se depăși volumul maxim de 18,2 milioane m³.

(3) Repartizarea pe județe a volumelor de masă lemnoasă provenind din resursele prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d) se face prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art. 2. — (1) Volumul de masă lemnoasă prevăzut la art. 1 alin. (1) lit. a), aprobat pentru recoltare în anul 2005 din pădurile proprietate publică a statului, aflate în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, va avea următoarele destinații:

a) 8,7 milioane m³ pentru agenții economici cu activitate de exploatare forestieră și/sau prelucrare a lemnului și pentru agenții economici care construiesc drumuri forestiere în bazine forestiere inaccesibile în contrapartidă cu masă lemnoasă pe picior, în conformitate cu prevederile

Ordonanței Guvernului nr. 70/1999 privind măsurile necesare pentru accesibilizarea fondului forestier prin construirea de drumuri forestiere în perioada 2000—2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 653/2001;

b) 0,8 milioane m³ pentru nevoile proprii ale Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva;

c) 2,0 milioane m³ pentru aprovizionarea de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva a populației cu lemn pentru încălzit și lemn pentru construcții, ce provine din: tăierile de îngrijire a arboreturilor tinere, igienizarea pădurilor, tăierile de produse accidentale dispersate, precum și materialul lemnos de mici dimensiuni rezultat în urma tăierilor în crâng și a tăierilor rase de substituie și refacere.

(2) Masa lemnoasă necesară care se pune la dispoziție de către Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 33/1996 privind repunerea în unele drepturi economice a locuitorilor Munților Apuseni, cu modificările și completările ulterioare, și pentru aplicarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, cu modificările și completările ulterioare, stabilită și comunicată conform metodologiilor aprobate, se pune la dispoziție din cantitatea alocată conform prevederilor alin. (1) lit. a), care se diminuează corespunzător.

Art. 3. — (1) Volumul de masă lemnoasă provenind din resursele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), destinat agenților economici cu activitate de exploatare forestieră și/sau prelucrare a lemnului, va fi oferit spre vânzare pe picior prin licitații, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privitoare la vânzarea masei lemnoase destinate agenților economici și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2001 privind regimul prețurilor și tarifelor reglementate, care se stabilesc cu avizul Oficiului Concurenței, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 205/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lemnul de foc rezultat în urma exploatării masei lemnoase prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) se valorifică către populație.

(3) O cotă de 10% din valoarea volumului de masă lemnoasă prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. a), vândută pe picior agenților economici cu activitate de exploatare forestieră și/sau prelucrare a lemnului, este destinată alimentării fondului extrabugetar pentru construirea, modernizarea și reabilitarea de drumuri forestiere.

Art. 4. — (1) Destinația volumului de masă lemnoasă prevăzută la art. 1 alin. (1) lit. b) se stabilește pentru fiecare unitate administrativ-teritorială prin hotărâre a consiliului local, dându-se prioritate aprovizionării populației cu lemn de foc.

(2) Hotărârea consiliului local se transmite oficial structurii care administrează fondul forestier.

(3) Volumul de masă lemnoasă provenind din resursele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b), destinat agenților economici, va fi oferit spre vânzare pe picior prin licitații, în conformitate cu prevederile legale în vigoare privitoare la vânzarea masei lemnoase destinate agenților economici și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 205/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Exploatarea volumului de masă lemnoasă care provine din categoriile de resurse prevăzute la art. 1 alin. (1), a căror administrare este asigurată de structuri de administrare silvică, se realizează numai de agenți economici atestați pentru exploatare forestieră în condițiile art. 3 alin. (1) din Regulamentul de vânzare a masei lemnoase de către deținătorii de fond forestier proprietate publică, către agenții economici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2004.

Art. 5. — (1) Încălcarea prevederilor art. 4 alin. (4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 30.000.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul silvic cu atribuții de control al regimului silvic, care are calitatea de funcționar public, din cadrul instituțiilor statului.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministru de stat,

ministru administrației și internelor,

Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,

Gheorghe Emacu

Ministru de stat, ministru economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Speranța Maria Ianculescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 530 din 28 iulie 2004

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 987 din 3 august 2004

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 204 din 11 august 2004

ORDIN

privind completarea Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară

Văzând Referatul de aprobare nr. 93.726 din 16 iulie 2004, întocmit de Direcția generală de reglementare și implementare,

având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2002,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, al Hotărârii Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 755/2003 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Articol unic. — (1) Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, al ministrului sănătății și familiei și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 232/313/130/2003 pentru aprobarea normelor cu privire la definirea, descrierea și prezentarea oțetului și a acidului acetic de calitate alimentară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 11 august 2003, se completează cu articolul 1¹, care va avea următorul cuprins:

„Art. 1¹. — (1) Prevederile art. 2 din anexa nr. 1 nu se aplică oțetului fabricat și/sau comercializat în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care este fabricat în mod legal într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția

ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezentul ordin.

(2) Prevederile art. 1 alin. (3) din anexa nr. 2 nu se aplică acidului acetic de calitate alimentară fabricat și/sau comercializat în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care este fabricat în mod legal într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestui produs în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în prezentul ordin.“

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor
și dezvoltării rurale,
Petre Daea

p. Ministrul sănătății,
Aurel Nechita,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Gabriel Eduard Matei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”